

רופאת העתיד

בגיל ארבע בלבד היא חקרה את מחלת הסרטן, בגיל 11 החלה ללמוד רפואה וכיום בגיל 12 היא מדברת באופן רהוט הרבה יותר מרוב האנשים הבוגרים שתפגשו. לורן יודיצקי מנתניה, עולה לכיתה ח', אבל כבר יודעת שתהיה נירוכירורגית בעתיד. בינתיים היא גם מנצחת תחרויות מוזיקה להנאתה.

בזמן שרוב הילדים חזרו בתחילת השבוע לשנת הלימודים בבית הספר, במטרה לסיים עוד שנה בדרך לבגרות, ללורן יודיצקי יהיו שאיפות גדולות יותר. היא, לעומת השאר, כבר רואה הרבה מעבר לתעודת הבגרות, כשהתכניות שלה משקיפות הרחק לעתיד. כן, היא רק בת 12, אבל כבר יודעת ללא צל של ספק שתהיה רופאה נירוכירורגית. כדי להגשים את המטרה הזאת, כבר עכשיו היא לומדת בבית הספר הכפר הירוק, היחיד בארץ שמציע מסלול לימודי רפואה, ונוסעת אליו בכל בוקר במשך שעה וחצי ממוקדת ונחושה.

"מדובר בבית ספר לילדים שמעוניינים ללמוד ברמה טובה" מספרת לורן, שעולה לכיתה ח', "האווירה בכיתה מאוד שונה מזו שהייתי בה בבית הספר הקודם בו למדתי, שם הילדים היו מפריעים ולא עניינו אותם הלימודים. המסלול לרפואה בבית הספר כפוף לאוניברסיטת תל אביב ובמסגרתו אנחנו גם מגיעים לאוניברסיטה כדי להקשיב להרצאות ומנתחים בעלי חיים. התחלתי ללמוד בו גם בשל מסלול הרפואה הייחודי וגם כי לא היה לי טוב בבית הספר הקודם. לא הסתדרתי שם עם הילדים, כי לא היו לנו אותם תחומי עניין."

איך התבטא השוני בינך לבין שאר הילדים מבחינת תחומי עניין?

"הם התעניינו יותר באינסטגרם, ביציאות למסיבות ודיברו באופן לא כל כך נאות עם הרבה גסויות. לא התחברתי לסגנון הזה ובאיזה שהוא שלב הרגשתי שמגיע לי מקום טוב יותר ללמוד בו וברמה יותר גבוהה. אני מתעניינת בספרים וקוראת הרבה. קראתי למשל את כל סדרת הספרים של הארי פוטר ואני אוהבת גם ספרים אוטוביוגרפיים."

למה לדעתך קיים ההבדל הזה בינך לבין הילדים שאיתם למדת?

"אני חושבת שעיקר ההבדל נובע מהחינוך. בבית אמא חינכה אותי תמיד לרמה הכי גבוהה, להתעניין בדברים עמוקים ולשאוף להצלחה. היא לימדה אותי ערכים של שאפתנות, התנהגות מכובדת, ולימדה אותי לשאוף תמיד להיות הכי טובה במה שאני עושה. לכן אני מרגישה שאני יודעת להתעלות כשאני רוצה. סיימתי בשנה שעברה כמצטיינת בכיתה וזכיתי בתחרויות שירה בהן השתתפתי. אני רוצה להיות מספר אחת בכל דבר."

התחום העיקרי שבו יש לך שאיפות הוא הרפואה. איך התחלת להתעניין בו?

"התעניינתי ברפואה מגיל צעיר מכיוון שבמשפחה יש לנו עבר רפואי ארוך. כשהייתי בסך הכול בת ארבע אימי אובחנה כחולה בטרומבטית בבלוטת התריס. לאחר האבחון התחלתי לחקור את הנושא. למדתי אותו מכל הכיוונים. הייתי בת ארבע ולא ידעתי לקרוא, אז ביקשתי מאמא שתקריא לי את החומרים ובנוסף צפינו בהרבה מאוד סרטונים בנושא הזה. עזרתי לה לבחור גם רופא."

וכל זה כשהיית רק בת ארבע?

"כן, אמנם הייתי קטנה, אבל הרגשתי ששיקול הדעת שלי הוא נקי יותר ושאני יכולה לעזור לה. זה משהו שמאפיין אותי גם היום. אני אדם מאוד מאוזן וזה משהו אצלי בטבע ובאופי. אני חושבת שמצבי לחץ מוציאים ממני את התפקוד הטוב ביותר. אני אדם שיודע להתנתק מהרגשות שלו כשצריך וזו תכונה טובה מאוד בתחום הרפואה. לכן אני אהיה רופאה טובה ובפרט בתור נירוכירורגית."

איך הגעת להחלטה להיות רופאה נירוכירורגית?

"לפני כמה שנים היה מקרה נוסף במשפחה כשסבי אז לקה בדום לב. במשך כמה שניות לא הגיע אצלו החמצן למוח ונגרם לו נזק נירולוגי קשה. בעקבות זאת חקרתי את הנושא וזה מה שמשך אותי לתחום הנירוכירורגיה."

אז מה למעשה מעניק לך המסלול שאת עושה בבית הספר לקראת לימודי הרפואה באוניברסיטה?

"המסלול שאני עושה עכשיו הוא באורך שש שנים. לאחר מכן, תהיה לי הקלה באוניברסיטאות בעת הרישום והקבלה ללימודי הרפואה. אצטרך לעבור מבחנים כדי להתקבל, אך הם יהיו פחות קשים עבורי כי יש לי את כל הרזומה הרפואי שאני צוברת בלימודים כרגע. אני מקבלת את ההכשרה הכי טובה בארץ שמישהי בגילי יכולה לקבל בתחום הרפואה."

אמרת קודם שהשתתפת בתחרויות מוזיקה. איך הגעת לתחום הזה?

"התחלתי לשיר כשהייתי בת שלוש. בתחום הזה אמא דחפה אותי מאוד ורצתה שאהיה זמרת, כשמבחינתה זה היה החלום. אך אני אמרתי לה שתחום הרפואה יותר מתאים לי מכיוון שעולם המוזיקה והבידור הוא עולם לא יציב. יש שם אנשים שמגיע להם להצליח ולא מצליחים וכאלה שלא מספיק טובים ולמרות זאת הם מתפרסמים."

השתתפת בתחרות בית הספר למוזיקה בטלוויזיה וזכית. איך היה שם?

"מאוד נהניתי מהתחרות. המורה שהייתה לי שם היא קרן פלס ואהבתי להופיע בתכנית. גם עכשיו אני ממשיכה להתעסק במוזיקה, כשאני יותר מתמקדת בחיבור עיבודים מוזיקליים לשירים ועוזרת לחברים שמבקשים ממני עזרה בתחום. אני עוסקת בזה מתוך הנאה ולא שואפת להפוך את זה למקצוע."

את מאוד בוגרת לגילך לעומת ילדים אחרים. זה טוב מבחינתך?

"כן אני מאוד אוהבת להיות ככה. אני חושבת שזה נובע מכך שאימי דיברה איתי מגיל קטן בגובה העיניים וזה עזר לי לראות את הדברים מנקודת מבט בוגרת. אני מרגישה שקשה לי לתקשר עם ילדים בגילי וחבריי הטובים ביותר הם בגילאי 17 ומעלה. אני מרגישה שאיתם אפשר לנהל תקשורת הרבה יותר בוגרת, וגם אם רבים לגבי משהו אפשר לדבר על זה ולהסתדר."